ELEGIA
IN NATALEM
Invictissimi ac Praepotentissimi
WILHELMI,
MAGNAE BRITANNIAE,
GALL. SCOT. & HIBERN.
REGIS,
FOEDERATI BELGII
TERRA MARIQUE
IMPERATORIS,
&c. &c. &c.

Quam
SACRATISSIMAE EJUS MAJESTATI
Omni animi devotione
OFFERT
PETRUS FRANCIUS.

AMSTELAEDAMI,
Apud JOANNEM RIEUWERTS, Urbis & Athenaei Typographum.
CIƆ IƆ CLXXXXIIII.

E L E G I A.

DIcamus bona verba : renaſcitur omine laeto
  Gloria Caeſaribus Rex Gulielmus Avis.
Candida lux , ô luce dies formoſior omni !
  Quot bona , quae gremio commoda nata tuo ?
Tu produxiſti dias in luminis oras ,
  Quo nihil haec mundi machina majus habet.
Tu ſidus populis das tutelare duobus :
  Te noſter merito mundus , & iſte , colit.
Salve , laeta dies , & Tu Sol alme diei
  Illius , auguſtas lumine cincte comas.
Hunc Tibi coeleſtis dudum ſpondebat honorem ,
  Viſus in exortu , circulus ille , Tuo.
Par Ariadneae nec conceſſura Coronae
  Stabat Arauſiaco clara corona polo.
Auguſto viſum ſplendebat in aethere ſignum ,
  Augurium regni , Rex Gulielme , Tui.
Nempe Tuo capiti nectebant fata coronam :
  Auguſtus terris nempe futurus eras.
Jamque aliquid magnum primo apparebat in aevo ,
  Regius & Pueri fulſit ab ore decor :
Aetatemque ſupra , teneriſque animoſior annis ,
  Spirabas Proavos , non minor ipſe , Tuos.

 Cre-

Credita res Juveni Batavum Tibi: credita tellus,
Majorum valida libera facta manu.
Induis arma humeris pro libertate Batava,
Sternis & hostiles fulmineo ense globos.
Indolis Heroae specimen, primusque triumphus,
Auspicium belli nobile, Narda fuit.
Altera vitiferi collecta crepidine Rheni
Palma, peregrino Bonna recepta solo.
Accedunt urbes variae. Velocius hostis
Deserit obsessam, quam modo cepit, humum.
Vindice Te liber Vahalis, Te vindice Mosa,
Isalaque excusso dividit arva jugo.
Securus virtute Tua terraque marique,
Ille salum rursus findit, & ille solum.
Ista Tibi debent se commoda: carpimus ista
Pacis Arausiaca gaudia parta manu.
At quam non propria haec, quam non sincera voluptas!
Ecce iterum Batavos Gallus in arma vocat.
Signa canunt: Tu terra hostem, pelagoque retundis.
Dat pelagus lauros, dat Tibi terra novas.
Trajicis Oceanum victor quoque, milite multo;
Perque Caledonias it Tua classis aquas.
Vix adversa premis pede litora, protinus omnis
Obvia procedit turba, viamque facit.
Imponit Tibi promissam Deus ipse coronam,
Porrigit & meritis debita Sceptra Tuis.

Im-

Imperii Sceptrum triplicis, quod saecla negabunt
Postera, Regali dat Tibi ferre manu.
Dividis hoc cara cum Compare; jamque Britannis,
Jam Batavis, validam fers, bone Ductor, opem.
Signa animi manifesta Tui, sacrumque cruorem
Vidit, & attonita Boina recessit aqua.
Fracta Tua virtute, Tibi se tradit Ierne,
Subdit & imperio colla subacta Tuo.
Nec minus & Batavis vigilat Tua cura tuendis,
Et pelagi vastas spernis, ut amnis, aquas.
Ipse subis grave Martis onus, durumque laborem;
Et, si quando vocant praelia, primus ades:
Primus inis bellum, postremus deseris, idem
Militis officio functus, itemque Ducis:
Exactorque operum pariter, sociusque laborum,
Quod Tu cunque Tuis praecipis, ipse facis.
Et Tibi cura Tui minor est, quam cura Tuorum;
Quaeque geris, Patriae, non Tibi, bella geris.
Pugnaces Tu Germanos in praelia cogis,
Et Tua Caesareae signa sequuntur aves.
Te duce, communem Concordia sustinet hostem,
Borboniique Tuo sub pede palma jacet.
Ille quidem pugnam detrectat; Tu tamen illum
Persequeris terra, persequerisque mari.
Quam toto nuper trepidavit litore, ut hostem
Sensit, & armatas in sua damna rates!

Aequore jam pelagi Tibi cedit, & aequore campi,
Ille gravis terris, ille tremendus aquis:
Jamque fatigatus pacem (quis crederet?) ultro,
Quam dare consuerat Gentibus, ipse petit.
Indue Daphnaeo, Victor, caput, indue, ramo,
Quasque Tibi virtus dat Tua, scande rotas.
Protere jam fractos hostes, Poenumque rebellem
Vince salutifera, victus ut ante, mora.
Exiguum magno spatium concede labori;
Jam domitus, bello jam, puto, victus erit.
Ense reducta Tuo Pietas, & nescia fraudis
Relligio, laetum tollet ad astra caput.
Pax bona tellurem repetet, Gentesque beabit
Copia; jamque suum navita curret iter:
Atque aliquis densa recubans Meliboeus in umbra
Carmine se, placidas gramine pascet oves.
Haec, auguste, Tibi debebimus otia, Princeps:
Haec sunt natali munera nata Tuo.
Te nisi donasset terris Deus aethere nostris,
Hostibus haec dudum praeda fuisset humus.
Tu nobis populum conjungis amore Britannum:
Tu Galli frangis fulmina, frangis opes.
O Te felicem belli nodumque moramque!
O fausto terris sidere nate Tuis!
O pulchrum, ô vere niveum, niveoque lapillo
Signandum populis (nam Tuus ille) diem!

Spes & amor Patriae, populi tutela Batavi,
Qui famulus, qui jam, Te sine, nullus erat:
Edite Principibus victoribus, edite magnis
Regibus, Albioni Rex, Gulielme, soli:
Si per Te vitam trahimus, Te vindice salvi;
Aque Tua pendet nostra salute salus:
Hic quanto nobis vita jucundior ipsa,
Hic quanto debet carior esse dies?
Hunc celebrate simul Batavi, celebrate Britanni,
Et laetùm medii murmuret unda maris.
Surgat ab oppositis in coelum collibus Echo;
Plurimus & gemino litore plausus eat.
Exornet radiis Titan melioribus ora,
Signaque laetitiae det Polus ipse suae.
At tu, Natalis, magni cunabula Regis,
Dulce solum Domini, saepe revise, Tui:
Et per bissenos revolutis mensibus orbes,
Pulchrior Eoo rursus ab orbe redi.